

postal Interessje; men ikke for at Liebhave og andre Menneſter kunne kjøbe den Slags Ting. — Nr. 7 om, at aabne Brevkort betales med 5 Ore, og at aabne Brevkort med betalt Svar betales med 10 Ore, kan jeg tiltræde. I ſelve Lovforſlaget var for Brevkort foreſlaaet 4 Ore ſom en naturlig Deling med 2 af den nuværende Tagt. Jeg vil paakſjønne, om man faar 5 Ore; det vil være en paſſende Nedſættelse og ogſaa paſſende Porto. Dernæſt er der for lukkede Brevkort ſat en Tagt af 8 Ore. De Herrer ville ſtrax ſe, at der ligger noget ſelvmodſigende i: „lukkede Brevkort“. De Herrer maa ſøge at finde et andet Navn, ellers ſkal jeg ſpekulere derpaa. Mod ſelve Sagen har jeg ikke Noget at erinde. I Frankrig og Belgien kender man godt ſaadanne cartes lèttres. De ſe ud ſom et ſammenfoldet Brevkort med betalt Svar, men ere paa de 3 Sider omgivne af en gjennempriffet Rand, der hører ingen Konvolut til. Meningen er jo, at de ſkal gaa til ſamme Pris ſom et Frimærke paa et almindeligt Brev. Postvæſenet ſkal ſaa lægge Papiret til. Det har jeg heller ikke Noget imod; men vi maa finde paa en anden Betegnelse, thi Brevkort er i og for ſig aaben Forſendelse. — Forſlag under Nr. 8 hører til — om jeg ſaa maa ſige — 4-Talſyſtemet, det Syſtem, ſom Udvalget overalt ſøger at gjennemføre, og med Henſyn til hvilket jeg har ſagt, at jeg meget vilde paakſjønne, om man blev ved det ſom Lovforſlaget her. Jeg nævner det her; ſaa behøver jeg ikke at komme tilbage dertil paa andre Punkter. Som ſagt betyder det nogen finantſiel Nedgang, men jeg indrømmer, at naar man har en Brevporto paa 8 Ore, ſaa er der nogen Konſekvens i de Sætſer, ſom man har foreſlaaet gjennem Endringsforſlagene. Endringsforſlag under Nr. 9 har en temmelig reel Betydning, i hvert Fald en ikke ringe postal Betydning. Det forandrer ikke Sætſen, idet vi ville have Sætſen for Pengebreve lig med den for almindelige Breve, men ſætter Præmien for Forſendelsen til 16 Ore; nu er jo Portoen for Pengebrev 16 Ore og Aſſurance ſat til 8 Ore. Det gaar alſaa o — p op. I Sammenhæng dermed gives Bemyndigelse til Indenrigsminiſteren til i Poſtloven at kunne ſaſtſætte Tagt for overſkydende Beløb ud over 200 Kr. Jeg maa

dog tilføie, at jeg vil tage Anſtand paa, hvorledes dette Forſlag ſkal forſtaas. Hvis Forſlaget ſkal forſtaas ſaaledes, at vi her ere komne til en Minimumſats af 24 Ore, under hvilken ingen Pengeforſendelser maa ſte, er det mig temmelig ligegyldigt, om man regner 8 Ore for det Eine og 16 Ore for det Andet eller omvendt. Det indeholder viſnok ingen Fare; lige overfor den Aſſurance, der gaar høiere, ſtaar Indenrigsminiſteriet frit. Men 24 Ore ſkal være betinget. I og for ſig holder jeg ikke ſaa meget af den Slags tekniske Forſlag, men ſom ſagt, jeg ſkal tage nogen Anſtand paa det, om det bliver vedtaget nu. Men i ethvert Tilfælde maa det ærede Udvalg finde ſig i, om jeg foreſlaar det ændret ſenere. — Endringsforſlaget under Nr. 10 foreſlaar en Deling i 3 Sætſer paa Pakker, medens Lovforſlaget kun har 2. Jeg vilde ſelvfølgelig helſt have, hvad jeg har foreſlaaet, men nogen rationel Indvending kan jeg ikke gjøre herimod, om det end atter vil have nogen Formindſtelse i Poſtindtægterne til Følge, og Spørgsmaalet er ſaa, om man ikke ſkal blive ved, hvad man har. Etal man til en Tredeling, kan man viſnok ligesaa godt blive ved det, man har; der er ingen ſtor Forſkjel. Med Henſyn til Endringsforſlagene under Nr. 12, 13 og 18 af Mindretallet ſkal jeg ſige, at i og for ſig kunde man ikke have Noget imod den Regel, at der kan forſendes viſſe Pakker uden Adreſſebreve. Men det er uheldigt ikke at komme til en enſartet Regel, og naar vi vilde gjennemføre den Regel, ſom Lovforſlaget har, vilde vi have ſamme Regel under alle Forhold og ſamme Regel baade for Indlandet og Udlandet, og det er unægtelig heldigere. Dertil kommer, at Reglen ikke paſſer under alle Forhold; den paſſer bedſt overfor Byforſendelser og mindre overfor Landforſendelser. Inden jeg gaar over til Endringsforſlaget under Nr. 13, maa jeg omtale Endringsforſlaget under Nr. 23, idet jeg er enig med den ærede Ordfører i at omſte Endringsforſlaget under Nr. 23 afgjort forinden Endringsforſlaget under Nr. 13 og andre Forſlag; thi ſkulde det blive vedtaget, hvad jeg vil anbefale, vilde det ſluges de andre Forſlag. Endringsforſlaget under Nr. 23 gaar ud paa at indføre Frankotvang for Poſtanviſninger og Poſt-